

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

6. Respondetur ad Regiorum argumenta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

gentes? & qui negant Pontifici de rebus Politicis iudicandi potestatem, sibi potestatem usurpabunt de rebus Ecclesiasticis discernendi? quod ergo eorum sententiâ Pontifici in Reges non licet, Regibus in Pontifices licebit? aut fortè de rebus ad aras Deumque spectantibus, deque sacrorum Canonum intellectu, eorumque abusu melius Reges, Regique Parisijs Ministri, quam Pontifices ipsi & Episcopi iudicabunt? id perinde fuerit, ac si iudicium de rebus militaribus nautæ, aut de rebus nauticis Cantori permittas, & sententiam ab Astrologo expectes, quando & ubi in pingenda imagine suis pictor coloribus ac penicillo abusus sit; quod si artifice in sua arte credendum est, quidni rebus Ecclesiam arasque spectantibus Pontifici potius & Episcopis credas, quam Regi, Parlamento, Aulæque Ministris? Idque tantò æquius est, quod Rex quoque aliique Principes sæculares in rebus merè temporalibus nunquam permitturi sunt, ut ab eorum sententijs, ad Episcoporum Tribunalia provocetur obtentu abusus; idque si quis attentet, velut offensæ Majestatis reus gravissimas pœnas daturus est: & tamen quis neget abuti illos posse Regiâ potestate? Si ergo quia Reges, quia Parlamenta errare possunt, suâque potestate abuti, non ideò tamen ab eorum sententijs ad Episcopos licet appellare, quanto minùs licebit à Pontifice ad Reges?

VI. Unde facilè respondeas ad ea, quæ objectari solent, quæque ad hoc unum reducuntur, videlicet, Reges Canonum Custodes esse, legumque præsertim naturalium defensores, si ergo aliquid Pontifices contra Canones (a) moliantur, aut privatis, Regijsque juribus officiant; poterunt Reges eorum conatus coercere, & Decreta compescere; quo verò titulo & colore honestiore, quàm si objiciant abusus esse potestate? & in hunc finem accumulatur canones, quibus rerum Ecclesiasticarum custodia Principibus defertur.

Resp. Multis modis refelli potest hæc objectio. Nam *Primo*, si à Pontificum, Episcoporumque Decretis Ecclesiasticis appellari potest ad Magistratum sæcularem prætextu abusus & jure naturalis defensionis; sequetur pari imò eadem ratione, à Ma-

K
gistratu

(a) Can. filijs 16. q. 7. can. boni Principis d. 96. can. Tributum 23. q. 8. can. Principes 23. q. 5. can. Maximianus 23. q. 3. & q. 5. & can. Regum. can. Imperatoribus. can. qui potest.

gistratu sæculari ad Ecclesiasticum provocari posse, & hæc provocacione suspendi Decreta & sententias sæcularium Magistratum, quippe qui potestate suâ abuti possunt, imò sæpè abutuntur; nec minus jus naturalis Defensionis Pontifici, quàm Regi tribuendum est; imò illi multò magis, quantò videlicet Ecclesiastica dignitas multò sæculari major; & innocentium cura, legumque naturalium custodia multò magis Pontifici, quàm Regibus commendata; omnes ergo causæ abusu prætextu ad forum Ecclesiasticum trahi poterunt; quòd si hoc non permittunt Principes, nec æquum arbitrantur, quæ æquitas fuerit, ut quam ipsi ferre renuunt, servitutem, Ecclesijs imponant? *Secundò.* Si Reges, alique Principes sæculares Canonum custodes sunt, oportet ergo ut Canones non destruant, sed tueantur, conserventque; neque enim custodem arborum, vinearumque appellaveris, qui eas fuerit deprædatus, omnèsque earum fructus pro arbitrio suis usibus addixerit, ita Canonum custos non qui evertit, sed qui observat. At verò quid magis & sæpius Canones inculcant, quàm Personarum & causarum Ecclesiasticarum exemptionem, & ne causæ cœlestes prophanis Tribunalibus sistantur? qui ergo istos Canones violat, tam sæpè tam enixè Ecclesiæ commendatos, & non atramento tantum, sed etiam sanguine & vulneribus scriptos; istos, inquam, Canonum custodes, an hostes dixeris? *Tertio.* Dubium non est, posse non Principes solùm, Regesque, sed quemlibet etiam privatæ conditionis hominem impedire, ne Pontifices manifestam alteri injuriam inferant, eumque aut vitâ, aut bonis, aut ijs, quæ utròque chariora sunt, privent; si enim Pontificum aliquis capite aut exilio puniri vellet innocentem; quis neget posse me aut carceribus apertis, aut monstratâ fuga, aut alio quovis modo periclitanti & afflictæ innocentie remedium quærere? siquidem Pontificum potestas ad ædificandum, non destruendum data; si ergo contingat veritatem & justitiam eos destruere, non tam Pontifici, quàm Vastatori obstitas, ac ultra potestatem suam grassanti; cœterum hæc locum habent, cum abusus, & injustitia manifesta, & notoria sunt, ac omnium oculis exposita, non verò cum Parliamentis solùm, Regiisque Ministris, & Principum Adulatoribus talia apparent, aut ijs, qui Pontificum Decretis aut sententijs cohibentur, ne cupitis fruantur;

tur; quid enim erit tam rectum, & iustum, quod istorum iudicio non iniquum, iniustumque credatur? si Rei ac damnati iudicia & querelas attendas, nulla unquam fuit iusta sententia, nec placuit perituris. At, inquires, *judicabit Parlamentum, equa an iniqua fuerit à Pontifice Appellatio*; sed hoc ipsum querimur, & negamus fieri posse; neque enim pronuntiari potest iusta Appellatio, nisi sententiam iniustam dicas: at quæ Parlamento in sententias Pontificum potestas & iurisdictio? aut qui Canones, & quæ ratio permittat, ut plus deferas Parlamento absolventi, quàm Pontifici damnantis? num verò Parlamentum permetteret, in sententijs à se datis, causisque temporalibus ad Pontificem appellari, & hunc de iustitia Appellationis cognoscere? cur ergo in causis spiritualibus sibi tribuant, usurpentque, quod in merè temporalibus, quæ multò minoris momenti sunt, Pontifici non permittunt? Quacunque ergo ex parte huiusmodi Appellationes inspicias, iniustæ sunt, & Galorum pietate prorsus indignæ.

§. III.

Respondetur ad auctoritatem Concilij Pisani.

SUMMARI A.

1. *Auctoritas Concilij Pisani à Maimburgo adducta.*
2. *Hujus Concilij auctoritatem multis ex capitibus dubiam esse & incertam, evidentibus argumentis ostenditur, & auctoritate ipsius Concilij Constantiensis, ac etiam Maimburgi testimonio.*
3. *Nec tamen aliquid in Concilio Pisano aut decusum, aut factum, quod Pontificum in Concilia auctoritati derogare possit; & questionem in Concilio agitatam toto Cælo ab ea distinctam esse, quæ modo inter nos vertitur.*
4. *Mala fides Maimburgi sententiam Parisiensis Universitatis pervertentis.*